

דבריית לזכרו של תוכי

לך אמירה, לבנות, לחתנים, לנכדים, לכל המשפחה ולחברים שאיתנו – איבדנו חבר וההרגשה קשה. לא נתפס שיותר לא נראה את תוכי נוסע בקלנועית משאיר אחריו שובל של ריח המקטרת, ששוב לא נשמע את קולו, ולא נשמע אותו מספר על תכונותיהן של האבנים שאסף.

בתולדות חייו של תוכי מתגלמת תמונת דור שלם, כמעט אפשר לאמר הסטוריה של עם: תוכי נולד בחיפה ב – 1932 להוריו רחל ושמואל סליצן, חלוצים שעלו מרוסיה, אמא הייתה רופאה ואבא ניהל את בית החרושת שמן בחיפה.

תוכי היה הבן הצעיר, אחיו הבכור דן נפל בקרבות ירושלים במלחמת השחרור. כחבר בתנועת הצופים יצא לנחל, והקים עם הגרעין את קבוץ מגל. במגל תוכי עבד בדיר. עם נישואיו לאמירה הצטרף למעין-צבי ועבד במטעים. בהמשך עבר לחצרנות וטיפל במסירות במערכת כיבוי האש.

אהבתו הגדולה היו בעלי החיים. עוד במגל התמחה באימון כלבים. במעין קיבל את הטיפול במשק החי ועבר לאורווה. פה התחיל פרק חשוב בחיי תוכי ובחיי מעין-צבי. עשרים שנה תוכי והאורווה היו דבר אחד, דורות של רוכבים טיפת. האורווה הפכה לנערים לבית שני, שם הם חוו אחריות שיתוף פעולה ואהבה לבעלי החיים. הנערים ש"גדלו" באורווה ממשיכים לשאת איתם את החוויות והערכים מתקופה זו.

תוכי גם הוציא ספר על טיפול בסוסים.

האורווה נסגרה וכן משק-החי, לתוכי נשארו רק הכלבים אותם המשיך לגדל בבית, תמיד היה כלב לצידו. עוד בשנה שעברה הוא הצטרף לנערים שלמדו לאלף כלבים, בקורס של המועצה האזורית, ותרם להם מנסיונו.

בשלב די מבוגר של חייו תוכי זכה ל"הארה", הוא גילה כוחות נסתרים שלא היה מודע להם – כוחות שיש בהם סגולת ריפוי והקלה לכאבים ומחלות. הוא נשאב לעולם המופלא הזה כשהוא "נטען" באנרגיה של השמש, ושולח קרני מרפא לכואבים ודוויים. היכולת הזו מאד חיזקה והעשירה גם אותו.

כבר נאמר פה שתוכי היה דוגמה לדור של בנים לחלוצי העליה השלישית. אחד הערכים שהוא ינק עם חלב אמו היה הנתנה, ההתנדבות, התרומה בכל מקום ובכל זמן: הדרכה בחברת הנעורים, הדרכה קהילתית באור – עקיבא, ריכוז חברת הילדים, השעות האינסופיות עם נערים באורווה, ושנים רבות של התנדבות במשמר הגבול, כשהוא מוכתר כ"זקן המתמידים". גם ענף הנוי זכה לתרומתו בשנים האחרונות בהן עבד בהתנדבות, וטיפל בעיקר במערכות ההשקיה.

עד שהמחלה הכריע אותנו, חודשים של מאבק נגמרו – וגם הסבל.
בחדרו של תוכי עדיין עומדות להן המיניאטורות שעשה בהומור ואהבה, השעונים שאסף
והאבנים שבחר. אפשר לעבור ולהיזכר בהסברים שנתן לכל מוצג מיצירי כפיו.
תוכי נתגעגע אליך, אנחנו מתבקים תזק את משפחתך –

יהי זכרך ברוך.

אילנה רכס